ਵਿਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ

v.

ਰਾਕੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2018 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 32601)

ਅਗਸਤ 11, 2020

[ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਸ.ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਐਸ.6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਕੀਤੀ ਗਈ:

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਸੀ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 1956 – ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣਾ

ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਹਨ - ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 09.09.2005 ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ

ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ - ਸਹਿਭਾਗੀ 09.09.2005 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਿਸਦੀ ਧੀ ਹੈ

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਸੰਮੇਲੁਨ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਪਰਸੇਨਰ ਦੀ ਮੌਤ - ਜਿਉਂਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

09.09.2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਰਾਸਤ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਐਸ.6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ -

ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਕਲਾਸ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ - ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਇੱਕ ਅਪੀਲ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਐਸ.6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ – ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ – ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ – ਰੱਖੀ ਗਈ: 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ -

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਇਕੱਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ.

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਧਾਰਾ 6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ - ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸ਼੍ਰੇਣੀ-1 ਦੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-1 ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸ ਰਾਹੀਂ, ਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ - ਸ.6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ - ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ◌ਾ◌ਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ

ਸੋਧ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ - ਕਲਾਸਿਕ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਐਸ.6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 09.09.2005 ਤੋਂ, ਉਪਬੰਧ

ਰਿਟ੍ਰੋਐਕਟਿਵ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਕਰਮੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ -

ਇਹ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਜੋ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ - ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ.

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 – ਐਸ.6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱ

ਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 - ਰੁਕਾਵਟ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ - ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ - ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ
ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ
09.09.2005 ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ।

ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

1. ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਧੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ" ਅਤੇ "ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਾਂਗ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ
ਪੁੱਤਰ". ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ
ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 09.09.2005 ਤੋਂ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ
ਰਿਟ੍ਰੋਐਕਟਿਵ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ; ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ, ਅਤੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਕਰਮੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜੋੜ ਕੇ ਬੱਚਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ
ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੁਭਾਅ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਘਟਨਾ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 55] [190-; 191--]

ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੈਟ੍ਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ
ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਜੋ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ

ਜਾਂ ਉਹ ਲੋੜਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3. ਧਾਰਾ 6 (2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 60] [194--]

4. ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (3) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਹਿੱਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ
ਇਹ ਇੱਕ ਵੰਡ ਸੀ। ਧੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ
ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ
ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਦਲੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
9.9.2005, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 6 (3) (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ. ਧਾਰਾ 6 (3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 6 (4) ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਧੀ, ਪੋਤੀ, ਜਾਂ ਪੜਪੋਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪਰਵੀਜ਼ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧ
ਧਾਰਾ 6 (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹਨ।
61][194--]

5. ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਵੰਡ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ

ਧਾਰਾ 6 (5) ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ।
ਵੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ 'ਵੰਡ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 62] [195--]

ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਕਰਮੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।
ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੀ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨਕੋਡਿਡ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ
ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਅਤੇ 6 (1) (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੋਪਾਰਸਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ,
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1) ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਇਹ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜੀਵਤ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧੀ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੇਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੇਗੀ
ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਜਨਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧੀ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮੇ ਲੋਕ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭਾਵ 09.09.2005 ਤੋਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਬਚਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 63] [195--]
ਸੋਧ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸਹਿਕਾਰੀ, ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 09.09.2005 ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ
ਵਿਰਾਸਤ, ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਿਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਸੰਮੇਲਨ ਕਿਸੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ 09.09.2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਪਰ ਬਦਲੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। [ਪੈਰਾ 64] [195--]

ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਾਸ 1 ਵਾਰਸ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ੬ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ
ਸੋਧ। [ਪੈਰਾ 65] [196--]
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਜਨਮ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ ੬ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕਲਾਸ 1 ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ
ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਸ 1 ਵਾਰਸ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ
ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ। ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵੰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵੰਡ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਉਸ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਕਲਾਸਿਕ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਿੰਦੂ
ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 66] [196--]

ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ। ਧਾਰਾ 6 (5) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਵੰਡ ਦਾ ਰੰਗ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮਰਥਕ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਬੋਝ

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਿੱਤਾ, ਨਿਯੋਜਨ

ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਰ ਸਮਕਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੋਣਾ, ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਚਾਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਇਰਾਦਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਸ਼ਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੁਲ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਆਈਪੀਐਸਈ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਬਿਲਕੁਲ। ਸੋਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣ, ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ.
ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਜਨਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਠੋਸ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹੋਣ
ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਇੱਕ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ, ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਕਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੰਡ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਖੋਜ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਈ ਲਿੰਗਕ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਦੀ ਸਖਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
6(5). ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਵੰਡ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਖਾਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 127] [234--; 235--]
ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵੰਡ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਵੰਡ, ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਵੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ. ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਧੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਵੰਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਨਿਰੰਤਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਭਟਕਣਾ
ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 128] [235--]

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

() ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 09.09.2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6 (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਬੱਚਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ, ਵੰਡ ਜਾਂ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਜੋ 20 ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ
ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ।

() ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਸਹਿਭਾਗੀ 9.9.2005 ਨੂੰ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

(v) ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵੰਡ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ
ਸਹਿਭਾਗੀ। ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਕਰਮੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ

1
956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਲਾਸ-1 ਦਾ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ। ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ੬ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(v) 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(5) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਵੰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਕੱਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ.
[ਪੈਰਾ 129] [235-; 236--]

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਫੁਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 36: [2015] 12 ਐਸਸੀਆਰ 579 - ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਦਨੰਮਾ @ ਸੁਮਨ ਸੁਰਪੁਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਅਮਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,
(2018) 3 ਐਸਸੀਸੀ 343 : [2018] 2 ਐਸਸੀਆਰ 553 –
ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1988) 2 ਐਸਸੀਸੀ 77 : [1988] 2 ਐਸਸੀਆਰ 623;
ਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ,
(2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 581 : [2006] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 874; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ
ਸੀਤਾਬਾਈ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ ਰਾਮਚੰਦਰ, ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 343:
[1970] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1; ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਘਮੰਡੀ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਰਾਹੀਂ ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਰਾਏ, (1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 33: [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 681; ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਅਲਾਦੀ ਕੁਪੁਸਵਾਮੀ,
(1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 385: [1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 721;
ਸਤਰੂਘਨ ਈਸ਼ਰ ਬਨਾਮ ਸਬੂਜਪਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1967, ਐਸਸੀ 272
: [1967] 1 ਐਸਸੀਆਰ 7; ਭਗਵਾਨ ਦਿਆਲ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ
ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 287: [1962] 3 ਐਸਸੀਆਰ 440; ਸੁਰਜੀਤ ਲਾਲ ਛਾਬੜਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 142: [1976] 2 ਐਸਸੀਆਰ 164;
ਅਵਸਥਾ
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਸ਼ਾਮ ਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ

(1985) 2 ਐਸਸੀਸੀ 321: [1985] 3 ਐਸਸੀਆਰ 358;
ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੁਨਾ ਬਨਾਮ ਭੋਰ ਦਾ ਐਚਐਚ ਰਾਜਾ (1967) (65) ਆਈਟੀਆਰ 634; ਵੇਲੀਕਾਨੂ ਬਨਾਮ ਵੇਲੀਕਾਨੂ ਵੀ. .
(2005) 6 ਐਸਸੀਸੀ 622: [2005] 1
ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 160; ਰੋਹਿਤ ਚੌਹਾਨ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 419: [2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 897; ਸ਼ੰਕਰ
ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਅਤੇ
(2011) 5 ਐਸਸੀਸੀ 607: [2011] 7 ਐਸਸੀਆਰ 468; ਭਗਵੰਤ
ਪੀ ਸੁਲੱਖੇ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ, (1986) 1 ਐਸਸੀਸੀ 366: [1985] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 169; ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਵੀ.
ਰਾਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (1992) 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਸੀ 191 : [1990] ਸੀ3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 212; ਐਸ ਸਾਈ ਰੈਂਡੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਨਾਰਾਇਣ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1991) 3 ਐਸਸੀਸੀ 647; ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਨਾਮ ਨੰਜੇ ਗੌੜਾ ਏਆਈਆਰ 2011 ਐਸਸੀ 2077: [2011] 8 ਐਸਸੀਆਰ 55; ਵਿਚਾਰ
ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ. ਚਕਿਰੀ ਯਾਨਾਦੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ., (2011) 9 788: [2011] 12 968;
ਸ਼ਬਕਰਨ ਬੁਬਨਾ
ਏਲੀਆਸ ਸ਼ੁਬ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬੁਬਨਾ ਵੀ। ਸੀਤਾ ਸਾਰਾਂ ਬੁਬਨਾ

ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (2009) 9 ਐਸਸੀਸੀ 689 : [2009] 14 ਐਸਸੀਆਰ 40 - ਨਿਰਭਰ
'ਤੇ।
ਕਾਲੇ ਬਨਾਮ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 119: [1976] 3 ਐਸਸੀਆਰ 202; ਜੀ. ਸੇਕਰ ਬਨਾਮ ਗੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ,
(2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 99 : [2009] 5 ਐਸਸੀਆਰ 1005; ਐਂਥਨੀਸਵਾਮੀ
ਛੀਨਾਸਵਾਮੀ, (1969) 3 ਐਸਸੀਸੀ 15 : [1970] 2 ਐਸਸੀਆਰ
648; ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾਬਾਈ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 332; ਮੰਗਮਲ ਬਨਾਮ ਟੀਬੀ ਰਾਜੂ, (2018) 15 ਐਸਸੀਸੀ 662: [2018] 6 ਐਸਸੀਆਰ 776;
(ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ. ਐਮ.ਐਸ. ਰੰਗੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1018:
[1968] 3 ਐਸਸੀਆਰ 119; ਮੰਚੇਰੀ, ਪੁਥੁਸੇਰੀ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ।
v. ਕੁਥੀਰਾਵਟਮ ਅਸਟੇਟ ਰਿਸੀਵਰ, (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 185: [1996] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 813; ਅਨਾਰ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 656: [2006] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 370; ਗੁਰੂਪਦ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ ਬਨਾਮ
ਹੀਰਾਬਾਈ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1978) 3 ਐਸਸੀਸੀ
383 : [1978] 3 ਐਸਸੀਆਰ 761; ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਪਿਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.
ਵੀ.ਆਰ. ਪੱਟਾਭੀਰਮਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ., (1985) 1 ਐਸ.ਸੀ. 591: [1985] 2 643; ਸ਼੍ਰੀਪਦ ਗਜਾਨਨ, ਸੁਧੰਕਰ ਬਨਾਮ ਠੱਤਰਮ, ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ, ਸੁਧਨਕਰ ਅਤੇ ਆਰਐਸਐਸ। (1974) 2 ਜ਼ੀਕਾ 156 : [1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 474;
ਕਨਈ ਲਾਲ ਸੁਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮਨਿਧੀ ਸਾਧੂ ਖਾਨ,
[1958] ਸਕਰ 360; ਐਲ.ਟੀ. ਅਮਰੇਂਦਰ ਕੋਲ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ

ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਬੇਦੀ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 140 : [1983] 1
393; ਸੱਤਿਆਪ੍ਰੇਮਾ ਮੰਜੂਨਾਥ ਗੌੜਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਵੀ. ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਕਰਨਾਟਕ, (1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ
684: [1997] 3 ਐਸਸੀਆਰ 586; ਐਮ. ਯੋਗੇਂਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.
ਲੀਲਾਮਾ ਐਨ. &ਓ.ਆਰ., (2009) 15 184 : [2009] 12
38; ਧਰਮ ਸ਼ਾਮਰਾਓ ਅਗਲਾਵੇ ਬਨਾਮ ਧਰਮਸ਼ਾਮਰਾਓ ਅਗਲਾਵੇ ਬਨਾਮ। ਪਾਂਡੂਰੰਗ
ਮਿਰਾਗੁ, ਅਗਾਲਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1988) 2 ਐਸਸੀਸੀ 126 : [1988] 2
1077; ਗੌਲੀ ਬੁੱਢਾਨਾ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1523: [1966] 3
ਐਸਸੀਆਰ 224;
ਥੰਮਾ ਵੈਂਕਟ ਸੁਬਰਾਮਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਵੀ. ਥੰਮਾ ਰਤੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1987) 3 ਐਸਸੀਸੀ 294 : [1987] 3
ਐਸਸੀਆਰ
236; ਭਗਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ. ਲਾੜੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ
ਕੁਏਰ ਐਂਡ ਐਨ.ਆਰ. ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 72 : [1952] ਐਸਸੀਆਰ 603; ਸਵਿਤਾ
ਸਮਵੇਦੀ (ਮਿਸ) ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1996) 2 380 : [1996] 1 1046; ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਬਨਾਮ
ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਵਿ. ਸਕੁੰਤਲਾ
ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2008) 7 ਐਸਸੀਸੀ 46 : [2008] 7 ਐਸਸੀਆਰ 1; ਆਦਮੀ
ਸਿੰਘ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਾਲਾ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਜ਼, ਏਆਈਆਰ 2011
ਐਸਸੀ 1542 : [2010] 14 ਐਸਸੀਆਰ 577; ਆਈ.ਟੀ. ਅਫਸਰ, ਕਾਲੀਕਟ ਬਨਾਮ
ਐਨ.ਕੇ. ਸ਼ਾਰਦਾ ਥੰਪੱਟੀ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1991 ਐਸ.ਸੀ. 2035: [1990] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 473; ਲਕਸ਼ਮੀ
ਨਾਰਾਇਣ ਗੁਇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਨਿਰੰਜਨ ਮੋਦਕ, (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 270: [1985] 2 ਐਸਸੀਆਰ
202; ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਭਿਜੀਤ ਟੀ ਕੰਪਨੀ।
ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 2000, ਐਸਸੀ 2957: [2000] 3 ਬੇਨਤੀ.
153; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 352: [1959] 1 ਬੇਨਤੀ
ਐਸਸੀਆਰ 394;
ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। v. ਸ਼ਨਮੁਗਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜ਼ੂ ਅਖਰੋਟ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1954]
ਐਸਸੀਆਰ 53; ਬੰਗਾਲ
ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1955
ਐਸਸੀ 661 : [1955] 2 ਐਸਸੀਆਰ 603; ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ
ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ, (1987) 167 ਆਈਟੀਆਰ 230; ਗਿਆਰਸੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਧਨਸੁਖ ਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1965
ਐਸਸੀ 1055: [1965] 2 ਐਸਸੀਆਰ 154; ਹਰੀ ਚੰਦ ਰੋਚ ਬਨਾਮ ਹੇਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2010) 14 ਐਸਸੀਸੀ 294
: [2010] 12 ਐਸਸੀਆਰ 1125; ਸ਼੍ਰੀਪਦ
ਗਜਾਨਨ ਸੁਥੰਕਰ ਵੀ. ਦੱਤਾਰਾਮ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਸੁਥਨਕਰ,
(1974) 2 ਐਸਸੀਸੀ 156 : [1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 474; ਚਿੰਤਮਾਨੀ
ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦਗੋਪਾਲ ਗੌਂਡਰ, (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 163:
[2007] 2 903; ਰੁਖਮਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰੁਖਮਾਬਾਈ ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ,
ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 335 : [1960] 2 ਐਸਸੀਆਰ 253; ਮੁਦੀਗੌੜਾ

ਗੌਡੱਪਾ ਸੰਖ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰੇਵਗੌੜਾ ਸੰਖ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੇ ਐਲ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1969, ਐਸ.ਸੀ. 1076: [1969] 3 245; ਕਲਵਾ ਦੇਵਦੱਤਮ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 880: [1964] 3 ਐਸਸੀਆਰ 191; ਦਿਗੰਬਰ ਪਾਟਿਲ
ਦੇਵਰਾਮ, ਏਆਈਆਰ 1995 ਐਸਸੀ 1728: [1995] 2 ਐਸਸੀਆਰ 133;
ਗਿਰੀਜਨੰਦਿਨੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਦੇਖੋ ਬਿਜੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ
ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1124: [1967] 1 ਐਸਸੀਆਰ 93 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲੋਕਮਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਮਹਾਦੇਵੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2016 ਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 6840] ਬਾਲਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। [() ਨੰਬਰ 35994/2015]; ਸਿਸਤੀਆ ਸ਼ਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸੀਸਤੀਆ ਸ਼ਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਵੀ.
ਉੱਪਲੁਰੀ, ਹਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [() ਨੰਬਰ 38542/
2016]; ਗਿਰੀਜਾਵਵਾ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਹਨਮੰਤਰੌੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। [() ਨੰਬਰ 6403/2019]; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ.ਐਲ. ਜੈਲਕਸ਼ਮੀ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਲ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। [() ਨੰਬਰ 14353/2019]; ਇੰਦੁਬਈ
ਯਾਦਵਰਾਓ [ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 24901/2019); ਬੀ.ਕੇ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼
ਵੀ. ਬੀ.ਕੇ. ਪਦਮਾਵਤੀ [ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 1766-67/2020); - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਨਗੀਨਦਾਸ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਚੂ ਹਰਕਿਸੋਨਦਾਸ, ਏਆਈਆਰ 1915 ਪੀਸੀ 41; ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਚੰਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1982 ਦਸੰਬਰ 520; ਜੀ. ਨਰਸਿਮੁਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. .
ਬਾਸਵਾ ਸ਼ੰਕਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1925 ਮੈਡ. 249;
ਹਰਿਦਾਸ ਨਾਰਾਇਣਦਾਸ ਭਾਟੀਆ ਵੀ ਦੇਵਕੁਵਰਬਾਈ ਮੁਲਜੀ, ਏਅਰ
1926 ਬੀ.ਏ.ਐਮ. 408; ਰਘੁਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੇਜ਼ੋ ਕਿਸ਼ੋਰ, 3 ਆਈਏ 154 (ਪੀਸੀ); ਬੈਜਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਤੇਜ ਬਾਲੀ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1921 ਪੀਸੀ 62; ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਈਆ ਲਾਲ, (1997) 2 ਐਮਪੀ ਐਲਜੇ -202; ਸ੍ਰੀ ਬਾਲੁਸੁ ਗੁਰੂਲਿੰਗਸਾਮੀ ਬਨਾਮ
ਸ੍ਰੀ ਬਲੁਸੁ ਰਾਮਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਓਆਰ.ਐਸ., 26 ਆਈ.ਏ. 113;
ਬੀਰੇਸ਼ਵਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਸ਼ਿਵ ਚੰਦਰ ਰਾਏ, 19 ਆਈਏ 101; ਅਮਰੇਂਦਰ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਭਰਮੋਰਬਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ. ਸਨਾਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਏਅਰ 1933, ਪੰਨਾ 155; ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਨਾਧਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰੇਜੋ ਕਿਸ਼ੋਰ, 1876 (1) ਮਦ. 69 =
3 ਆਈਏ 154; ਬਦਰੀਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ੰਕਰ ਭੰਡਾਰੀ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ੰਕਰ ਭੰਡਾਰੀ, ਏਅਰ 2014 ਬੀਓਐਮ। 151; ਰਾਮਲਿੰਗਾ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਏਅਰ 1922 ਪੀਸੀ 201; ਕਲਿਆਣ ਜੀ
ਵਿਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 36; ਪਲਾਨੀ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ . ਮੁਥੁਵੈਂਕਟਚਲ, ਏਆਈਆਰ 1925 ਪੀਸੀ 49; ਜੋਆਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰਜੈਂਟ ਕੁਏਰ ਏਆਈਆਰ 1938 ਪੈਟ 278;

ਕਿਹੜਾ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਬਨਾਮ ਮੁਥੁਕਰੁੱਪਨ ਏਅਰ 1938 ਮਾਡਾ 849; ਰਾਮਬਾਦਰਾ ਬਨਾਮ ਰਮਾਬਦਰਾ ਬਨਾਮ। ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ, ਏਅਰ 1931 ਮਾਡਾ 404; ਗਿਰਜ਼ਾ
ਬਾਈ ਵੀ. ਸਦਾਸ਼ਿਵ, ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 104, ਕੰਵਲ ਨੈਨ ਵੀ.
ਪ੍ਰਭੂ ਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1917 ਪੀਸੀ 39; ਗੰਗਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਪੁਨਾਉ ਰਾਜਵਾ, ਏਆਈਆਰ 1956 ਨਾਗ 261; ਕੇਦਾਰ
ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਸਿੰਘ
(1910) 37 ਆਈਏ 161; ਮੁਕੰਦ, ਧਰਮਨ, ਭੋਇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.
ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦਮਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏਅਰ 1927 ਪੀਸੀ 224; ਭਗਵਾਨੀ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਏਅਰ 1925 ਪੀਸੀ 132;
ਪੁਰਨਾਨੰਦ ਦਾ ਅਤੇ। ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ, ਏਅਰ 1936 ਪੀਸੀ 281; ਬਾਬੂ ਲਾਲ, ਏਅਰ 1924 ਪੀਸੀ 126; ਕਟਮਾ
ਨਾਚੀਅਰ
ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਰਾਜਾ ਮੂਟੂ ਵਿਜੇ ਰਾਗਨਾਥ ਬੋਧਾ
ਗੁਰੂ ਸਵਾਮੀ ਪੇਰੀਆ ਓਦਿਆ ਤਾਵੇਰ, (1863) 9 ਐਮਆਈਏ 543 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2015] 12 579		ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 1
[2018] 2 SCR 553		ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 1
[1969] 3 SCR 681		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11 (ਸੀ)
[1977] 3 SCR 721		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11 (ਡੀ)
[1970] 2 SCR 648		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 11 (ਈ)
(1998) 5 SCC 332		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 11 (ਐਮ)
[2018] 6 SCR 776		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 12 (ਏ)
[1976] 2 SCR 164		'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 13 (ਏ)
[1968] 3 SCR 119		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 13 (ਡੀ)
[1996] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 813		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 13 (ਐਫ)
[2006] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 370		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 13 (ਜੀ)
[1978] 3 SCR 761		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 13 (ਐਚ)
[1985] 2 SCR 643		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 13 (ਜੇ)
[1974] 3 SCR 474		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 13 (ਐਮ)
[1958] 360		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	14 () [1983]
ਲਈ 1 393		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 14 (ਏ)
[1997] 3 586		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 15 (ਏ)

[2011]	12 SCR 968	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 16
[1988]	2 SCR 623	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 27
[2006]	6 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 874	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 28
[2009]	12 SCR 38	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 28
[1970]	2 SCR 1	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 28
[1988]	2 SCR 1077	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 29
[1967]	1 SCR 7	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32
[1962]	3 SCR 440	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 33
[1966]	3 SCR 224	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 34
[1985]	3 SCR 358	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 35
[2005]	1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 160	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 37
[2013]	7 SCR 897	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 38
[1987]	3 SCR 236	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 39
[2011]	7 SCR 468	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 40
[1985]	3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 169	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 41
[1952]	SCR 603	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 42
[1996]	1 SCR 1046	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 50
[1990]	3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 212	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 57
[2009]	5 SCR 1005	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 58
[2008]	7 SCR 1	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 80
[2010]	14 SCR 577	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 82
[1990]	1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 473	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 89
(1991)	3 SCC 647	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 90
[2011]	8 SCR 55	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 91
[2009]	14 SCR 40	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 92
[1985]	2 SCR 202	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 94
[2000]	3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 153	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 95

[1968] 3 SCR 119	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 98
[1959] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 394	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 100
[1954] ਐਸਸੀਆਰ 53	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 101
[1955] 2 SCR 603	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 101
[1965] 2 SCR 154	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 103
[2010] 12 SCR 1125	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 105
[1976] 3 SCR 202	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 117
[1974] 3 SCR 474	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 118
[2007] 2 SCR 903	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 119
[1960] 2 SCR 253	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 120

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਡਾਇਰੀ ਨੰ.
2018 ਦਾ 32601.
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ
2017 ਦੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 301 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਦਾ।

ਨਾਲ

2016 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 684, 2015 ਦਾ 35994,
2016 ਦੇ 38542, 6403, 14353. 2019 ਦੇ 24901, 2020 ਦੇ 1766-1767.

ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ, ਐਸਜੀ, ਆਰ ਵੈਂਕਟਰਮਾਨੀ, ਵੀਵੀਐਸ ਰਾਓ, ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਏਸੀ), ਬਿਸਵਜੀਤ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਘਿਲਦਿਆਲ,
ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਸ਼ਮੀ ਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਬੀਰਾਪਨੇਨੀ ਸੁਯੋਧਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਤਿਨੀ ਬਾਸੂ, ਰੂਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਮਐਸ ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ,
ਪੰਖੁਰੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਰੋਹਿਤ ਰਾਠੀ, ਸਮੀਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਆਈ.ਵੀ.
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਡੀਆਰ (ਐਮਆਰਐਸ) ਵਿੰਪਿਨ ਗੁਪਤਾ, ਵੀਐਨ ਰਘੁਪਤੀ, ਰਾਘਵੇਂਦਰ
ਸ਼੍ਰੀਵਤਸਾ, ਪਾਈ ਅਮਿਤ, ਪੁੰਚਾ ਸੀ.ਐਮ., ਰਾਹਤ ਬਾਂਸਲ, ਐਮ.ਐਸ.ਪੰਖੁਰੀ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਪੋਤਰਜੂ, ਐਮ.ਐਸ.ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਤੁਸ਼ੀਰ, ਐਮ.ਐਸ.ਜੀ. ਊਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੀ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੁਲਸੀ ਮੈਨਨ, ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਲੇ, ਅੰਕੋਲੇਕਰ ਗੁਰੂਦੱਤ, ਸੁਭਾਸ਼ੀਸ਼ ਮੋਹੰਤੀ,
ਐਮ.ਐਸ.ਅਨਾਘਾ ਐਸ. ਦੇਸਾਈ, ਇਰਸ਼ਾਦ ਅਹਿਮਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਮਨੂ

ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਦੁਲ, ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਸੱਤਿਆ ਕਾਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਡੀ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.

1. ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, '1956 ਦਾ ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, '2005 ਦਾ ਐਕਟ') ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਫੁਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2016) 2 36 ਅਤੇ ਦੀਪਾ @ ਸੁਮਨ
ਸੁਰਪੁਰ ਅਤੇ ਅਨਰ। v. ਅਮਰ & ., (2018) 3 343. ਹੋਰ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਵਿੱਚ
ਮਾਮਲੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਲੋਕਮਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। v. ਮਹਾਦੇਵੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, [2016 ਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 6840] ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ, 17.6.1956 ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਵੰਡ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (5)।

ਬਾਲਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। [[] ਨੰਬਰ 35994/2015], ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਹੈ
ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੀ, 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣੇਗੀ।

ਸਿਸਤੀਆ ਸ਼ਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਉੱਪਲੂਰੀ ਹਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ। [[] ਨੰਬਰ 38542/2016], ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਕਿੱਥੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ
ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਿਰੀਜਾਵਵਾ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਹਨਮੰਤਗੌੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। [[] ਨੰਬਰ 6403/2019], ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ
ਨੂੰ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ.ਐਲ. ਜੈਲਕਸ਼ਮੀ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਲ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। [
[ਸੀ] ਨੰਬਰ 14353/2019), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 2001 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ੧/੭ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,
ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਸਿਰਫ 1/35 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਫੁਲਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ।

ਇੰਦੁਬਈ ਬਨਾਮ ਇੰਦੁਬਈ ਵਿੱਚ। ਯਾਦਵਰਾਓ [ਐਸਐਲਪੀ [ਸੀ] ਨੰਬਰ 24901/2019], ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀ.ਕੇ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਕੇ. ਪਦਮਾਵਤੀ [ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.)
() ਨੰਬਰ 1766-67/2020, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ। ਫੁਲਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 9.9.2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਲਈ ਵੰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ,
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਣਸੋਧੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 (1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਧਾਰਾ ੬ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਾਨਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ
ਧਾਰਾ ੬ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਧੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਧੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂਨਲਿੰਗੱਪਾ ਦੀ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਧੀਆਂ, ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਛੱਡ ਗਏ। ਕੋਪਾਰਸਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ
ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ ੬ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਧੀਆਂ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ 1/5 ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

<u>ਦਲੀਲਾਂ:</u>

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:

() ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਪਿਛਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੱਕ ਹੈ ਜਨਮਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ।

ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਨਾਲ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬਿੱਲ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (1)। ਇਸ ਲਈ, ਧੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਜੋ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੌਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਧੀ ਕੀ ਸੀ?

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲਓ। ਉਹ ਪੁੱਤਰਾਂ/ਮਰਦ ਹਮਰੁਤਬਾ ਵਾਂਗ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਣਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਬਲਕਿ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਸੀ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 9.9.2005 ਤੋਂ, ਧੀਆਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਗਈਆਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

(v) ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ, ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ, 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(v) ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਮਰਦ/ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਫੁਲਵਤੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉੱਥੇ
2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਿਉਂਦੀ ਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਲਈ ਚੁਕਵੀਂ ਹੈ
2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਮੀ
ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਜਨਮ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ / ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ, ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹਿਭਾਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ
ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, 2005 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 6 (5) ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 20.12.2004 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਕਸਰ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ.
ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵੰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਅਲੀ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਲੋੜ
ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਵੈਂਕਟਰਮਣੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ/ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ,
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ:

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੁਲਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਦਾਨਮਾ ਬਨਾਮ ਸੁਮਨ (ਸੁਪਰਾ)। ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਧ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ

ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਕਾਰਨ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹਰ ਪੁੱਤਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਨਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪੁੱਤਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ, ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਿਨਦਾਸ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬੱਚੂ ਹਰਕਿਸਨਦਾਸ, ਏਆਈਆਰ 1915, ਪੀਸੀ 41 ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੰਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1982 ਦਸੰਬਰ 520.

() ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਰਵਜ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ, ਪਤਨੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਪਿੰਦਾਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ
ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀ. ਨਰਸਿਮੁਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਵੀ. ਪੀ. ਬਾਸਵਾ ਸ਼ੰਕਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1925 ਮੈਡ. 249; ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਗ਼ਮੰਡੀ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਰਾਹੀਂ ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਰਾਏ, (1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 33. ਇੱਕ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਹੈ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਲਕਿ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋੜਨਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ,
ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਲਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਘੂਨਾਧਾ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੋਜੋ ਕਿਸ਼ੋਰ, 3 ਆਈਏ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
154 ()। ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਜਨਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ; ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਦਾਸ ਨਾਰਾਇਣਦਾਸ ਭਾਟੀਆ ਬਨਾਮ ਹਰੀਦਾਸ ਭਾਟੀਆ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਦੇਵਕੁਵਰਬਾਈ ਮੁਲਜੀ, ਏਆਈਆਰ 1926 ਬੋਮ। 408.

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ ਇਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਅਲਾਦੀ ਕੁਪੁਸਵਾਮੀ, (1977) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
3 385. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਧੀ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧੀ ਸਿਰਫ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ।

ਐਂਥਨੀਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਛਿੰਨਾਸਵਾਮੀ, (1969) 3 ਐਸਸੀਸੀ 15, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਸੰਤੁਲਨ ਵਜੋਂ, ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਲ ਤੋਂ ਜਨਮ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੈਜਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਵੀ. ਤੇਜ ਬਾਲੀ ਸਿੰਘ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1921 ਪੀਸੀ 62, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡੀ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧ।

ਜਨਮ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮਰਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਲ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮਰੇਂਦਰ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਭ੍ਰਮਬਾਰ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਨਾਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1933 ਪੀਸੀ 155, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੂਸੂ ਗੁਰੂਲਿੰਗਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲੂਸੂ ਰਾਮਲਕਸ਼ਮਾਮਾ 26 ਆਈਏ 113. ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਸਿਰਫ ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਵਾਜ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀਰੇਸ਼ਵਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਬ ਚੰਦਰ ਰਾਏ, 19 ਆਈਏ 101.

ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਧੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਰਹੀ ਹੈ 2005 ਤੋਂ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਨਹੀਂ.

ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ 6 (5) ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ) ਜੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧੀ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੇਚੈਨ ਅੰਡੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਟ) ਵੰਡ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਦੋਂ ਆਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਸਮੇਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਸੀ।

(ਲ) ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਹੁਣ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

() ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾਬਾਈ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 332 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ
ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਪਿਤਾ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ
ਨਤੀਜੇ।

ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਰਾਓ ਨੇ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ/ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ
ਕਿ:

(ਓ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਤਰਕ ਕੀ ਹੈ? ਫੁਲਵਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੰਗਮਲ ਬਨਾਮ ਟੀਬੀ ਰਾਜੂ, (2018) 15 ਐਸਸੀਸੀ 662. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਰਸ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜਿਉਂਦੀ ਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਅ) ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤਤਾ ਜਾਂ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਧੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ।
ਧਾਰਾ 6 (1) (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਤਣਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ," ਇੱਕੋ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ
ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਭਵਿੱਖ ਸੰਪੂਰਨ ਤਣਾਅ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ (ਸਮਾਪਤ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ)

ਭ

ਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ। ਇਹ ਤਣਾਅ "ਇੱਛਾ" ਅਤੇ "ਹੈਵ" ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਭਵਿੱਖ ਸੰਪੂਰਨ ਤਣਾਅ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਣਾਅ "ਇੱਛਾ" ਅਤੇ "ਹੈਵ" ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ। ਜੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ
ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਜੇ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਨੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਲਏ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਰਾਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਔਰਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ, ਪਰ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣੋ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 174ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼
ਕੇਰਲ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕੇਰਲ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਸੰਸਦ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ।

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਉਸੇ ਸਮੇਂ,

ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'ਵੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਬੂਤ ਸਹਾਇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਇੱਕ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਕਸਦ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਲਈ
ਕਾਰਨ:

ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਐਕਟ 2005, 9.9.2005 ਤੋਂ;

ਧਾਰਾ 6 (1) ਦਾ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਧੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
9.9.205 ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ 9.9.2005 ਤੋਂ;

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਧੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ 9.9.2005 ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ
"ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ" ਤੋਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (1) ਵਿੱਚ "ਚਾਲੂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਹਿਭਾਗੀ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਬਦ "ਹੋਵੇਗਾ" ਧੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। "ਬਣਨਾ," "ਹੋਣਾ" ਅਤੇ "ਹੋਣਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤਣਾਅ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ.

ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ
ਸਿਰਫ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਧੀ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਫੁਲਾਵਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ

ਬੇਟੀ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ੨੦੦੫ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ,
ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਰਜਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,
ਸੁਭਾਅ, ਵੰਡ - ਮੌਖਿਕ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ.
ਵੰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਰੇ ਅਸਲੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਅਤੀਤ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸੋਧ ਐਕਟ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਧੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ 'ਜੀਵਤ ਸਹਿਕਾਰੀ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਲਈ ਵਾਰਸ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਪੋਟਾਰਾਜੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ
ਕਿ:

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਫੁਲਵਤੀ ਨੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ
ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸ 1 ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ।
ਉਸ ਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਲਾਲ ਛਾਬੜਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰਜੀਤ ਲਾਲ ਛਾਬੜਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 142. ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ ਨੇ ਮੇਜਰ ਲਾਅ ਲੈਕਸਿਕੋਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ,
ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਿਰਲੇਖ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ (ਬਰਾਬਰ) ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਰਸੀਨਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵਜ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਬਚਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੰਡ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਰਾਹੀਂ ਸਥਿਤੀ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਜਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ
ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ
ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ।

ਜੇ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਵੰਡ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਤਨਗਾਮਾ ਐਂਡ ਓਰਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੀ. ਐਮ.ਐਸ. ਰੰਗੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1968, ਐਸਸੀ 1018.

ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (3) ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗਲਪ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਚੇਰੀ, ਪੁਥੁਸੇਰੀ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਥੀਰਾਵਟਮ ਅਸਟੇਟ ਰਿਸੀਵਰ, (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 185.

(ਛ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਵਿਘਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
1963 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
ਅਨਾਰ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜੇ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 656 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣਗੇ।

(ਜ) 1963 ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੇਵਲ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਸਨ
ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ

ਬਚਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ। ਅਣਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਸੀ

ਗੁ

ਰੂਪਦ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਬਾਈ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1978) 3 ਐਸਸੀਸੀ 383 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ੧੯੫੬ ਤੋਂ ਧਾਰਾ ੬ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ੨੦੦੫ ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਰਵਾਇਤੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਜਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 29ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕੇਂਦਰੀ ਸੋਧ ਨੇ ਬੇਟੀ ਦੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ 'ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ' ਅਤੇ 'ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧ
ਧਾਰਾ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਨ. ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਜ) ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਪਿਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀ. ਵੀ. ਆਰ. ਪੱਟਾਬੀਰਮਨ ਅਤੇ
ਓ.ਆਰ., (1985) 1 591 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"53. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ-

"(ਓ) ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ,

ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੀ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,

ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੁਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਬੰਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ,

ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਪਾੜਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਕੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ।

(ਟ) ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (2) 'ਫਰਮਾਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਹੈ. ਸਿਸਲਾ ਸ਼ਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 38542/2016 ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
ਉੱਪਲੂਰੀ ਹਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਇਕੋ ਇਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਧੀਆਂ
ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ ੬ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ
ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲਾਭ
ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸੋਧ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ.

(ਲ) ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਜੇ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ () ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ; () ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ; ਅਤੇ () ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਤਾ/ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਧੀਆਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

() ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀਪਦ ਗਜਾਨਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੁਥੰਕਰ, ਵੀ. ਦੱਤਾਰਾਮ, ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ, ਸੁਥੰਕਰ ਅਤੇ ਤੀਰ; ਹੋਰ, (1974) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.
156.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਪਾਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ:

ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਨਈ ਲਾਲ ਸੁਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮਨਿਧੀ ਸਾਧੂਖਾਨ, (1958) ਐਸਸੀਆਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਥੀ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
360. ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਅਮਰੇਂਦਰ ਕਰਨਲ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 140.

ਧਾਰਾ ੬ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਬਦਲ ੧੯੫੬ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਪ੍ਰਭਾਵ[ਸੋਧੋ]

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਫੁਲਵਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਿਉਂਦੀ ਧੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ
ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਿੰਦਾ ਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਚਾਹੇ 2005 ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਮੀਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ:

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਸਹਿਭਾਗੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੱਤਿਆਪ੍ਰੇਮਮੰਜੁਨਾਥ ਗੌੜਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਕਰਨਾਟਕ, (1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 684. ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਰੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਧੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5)।

ਧਾਰਾ 6 (3) ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 6 (1) (2) ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮਰਦ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਵੰਡ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਫੁਲਵਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਉਂਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਾ ਧੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਵੰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਗਾ ਐਸ ਦੇਸਾਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 9.9.2005 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਕੋਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਧੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗੰਦੁਰੀ, ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚਕਿਰੀ ਯਾਨਾਦੀ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ, (2011) 9 ਐਸਸੀਸੀ 788.

17. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧੀ, ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੋਵੇਂ ਜਿੰਦਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਬੰਧ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵੰਡ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ.

<u>ਰੈਫ. ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ</u>

ਧਰਮ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਾਖਾ ਵੈਦਿਕ ਆਰੀਅਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸ਼ਰੁਤੀਆਂ/ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ

ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨੈਤਿਕਤਾ। ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਕੂਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਦਯਾਭਾਗਾ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚਾਰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਨਾਰਸ, ਮਿਥਿਲਾ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਜਾਂ ਬੰਬਈ, ਬੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਸਕੂਲ। ਬਨਾਰਸ, ਮਿਥਿਲਾ, ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ[ਸੋਧੋ]

ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖੇਤਰ-ਵਾਰ ਹੈ। 1956 ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਾਂ ਆਈਆਂ ਬੰਬਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਬਨਾਰਸ ਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਕੂਲ। ਬਨਾਰਸ ਸਕੂਲ ਅਸਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਸਕੂਲ ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲ ਅਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਲਓ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਬਨਾਰਸ ਦੋਵੇਂ ਸਕੂਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੇਖਕ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਸਕੂਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਸਕੂਲ ਆਫ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਨਾਰਸ ਸਕੂਲ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਈਆ ਲਾਲ, (1997) 2 ਐਮਪੀ ਐਲਜੇ-202 ਕੇਸ ਅਤੇ 14.12.1976 ਨੂੰ ਐਫਏ ਨੰਬਰ 31/1968 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਬਨਾਰਸ ਸਕੂਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਬੰਬਈ।

ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬੰਗਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਸਕੂਲ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਸਕੂਲ ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੂਮਕਕਟਯਮ, ਅਲਿਆਸੰਤਾਨਾ ਅਤੇ ਨੰਬੂਦੀਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਵਾਜ, ਇਕੁਇਟੀ, ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੋਡੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਏ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲਾਜ਼ਮੀਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਡਬੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਜ਼ਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ।

<u>ਰੈਫ. ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ</u>

ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ. ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਛੋੜਾ ਅਤੇ
ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਵਿਛੋੜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘੁਨਾਥਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਵੀ. ਮਿਸਟਰ ਬ੍ਰੋਜੋ ਕਿਸ਼ੋਰ, 1876 (1) ਮੈਡ. 69 = 3 ਆਈਏ 154.

23. ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਲ ਵੰਸ਼ਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤੇ ਜੋ ਹਨ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਕ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪੋਤਾ ਹੈ, ਪੜਪੋਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੜਪੋਤਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਗਠਨ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਮਹਾਨ-
ਪੋਤੇ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਕ, ਏ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਤਿੰਨ ਰੇਖਿਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ.

ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਦਾਦਾ, ਜਾਂ ਪਰਦਾਦਾ ਤੋਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸਹਿਭਾਗੀ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਪਾਰਸਨਰ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਸਹਿਭਾਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਬਦਲੇ ਗਏ ਦੁਆਰਾ
ਧਾਰਾ 6 09.09.2005 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਹੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ਪਰਪੋਤਾ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ। ਤਿੰਨ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੇ

ਇੱ

ਕ ਮਰ ਗਿਆ, ਆਖਰੀ ਧਾਰਕ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜਵਾਂ ਵੰਸ਼ਜ, ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

<u>ਰੈਫ. ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਗਠਨ</u>

ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ. ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਮੂਲ ਸੰਕਲਪ
ਇਹ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਪਾਰਸਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਟੀਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਘਟਦਾ ਹੈ।

ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. 5. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1988) 2 ਐਸਸੀਸੀ 77, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਸਪਿੰਦਤਾ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ:

"17. ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਜੋਂ ਹੈ. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:
ਮਰਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ, ਪਤਨੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਰਵਜ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ। <u>ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ</u>
<u>ਸਪਿੰਦਾਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ</u>
<u>ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ</u>। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਨਾੜੂਆ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ।

18. <u>ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਆ ਹੈ</u>
<u>ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਕੁੰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ</u>
ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਇਹ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਰੀਰ ਹੈ
ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਵਜ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਰਦ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਮਰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ।
ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੰਨੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਮਰਦ ਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਪੁਰਵਜ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਮਰਦ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। [ਦੇਖੋ: ਐਨ.ਆਰ. ਰਾਘਵਚਾਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, 8 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ,
ਪੰਨਾ 202]"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28. ਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ 'ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਦੇ ਹੱਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ, (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 581 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"12. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਪਰ, ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਤਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਜਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਲਈ (ਦੇਖੋ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ, (1975) 1 ਐਸਸੀਸੀ 160)। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਐਮ. ਯੋਗੇਂਦਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਲੀਲਾਮਾ ਐਨ. ਅਤੇ ਹੋਰ, (2009) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਡੀ. 184 ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"29. ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕਲੌਤੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ
ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ
ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ
ਕਰਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾਬਾਈ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ, ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 343, ਇਹ ਸੀ
ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"3. ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਕੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ.....

ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਰਾਵਸਵੇ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੂਰੰਗ ਮਿਰਾਗ੍ਰੂ ਅਗਲਵੇ ਆ
(1988) 2 ਐਸਸੀਸੀ 126, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ. ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਘਮੰਡੀ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਗਠਨ, ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਬੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

5. ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਕੂਲ ਆਫ ਹਿੰਦੂ ਲਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਰਧ-ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੂਹਿਕ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਠ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਦੇਖੋ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ, ਚੌਧਰੀ)। ਮੈਂ, 1-
27) ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਿੰਗੀ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ; ਦੂਜਾ, ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੋ; ਤੀਜਾ, ਵੰਡ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ; ਚੌਥਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਆਮ ਹੈ; ਪੰਜਵਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਇਹ ਲੋੜ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,
ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ, ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ 'ਤੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। ਸੁੰਦਰਨਮ ਮੈਸਤਰੀ ਬਨਾਮ ਹਰਸਿਮਭੁਲੂ ਮੈਸਤਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਆਈਐਲਆਰ 25 ਮੈਡ 149 ਤੇ 154.

ਜਸਟਿਸ ਭਾਸ਼ਿਆਮ ਅਯੰਗਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ:

"ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ
(ਗਣ ਸਾਵੰਤ ਬਾਲ ਸਾਵੰਤ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਭੇਂਡ ਸਾਵੰਤ) [ਆਈਐਲਆਰ 7 ਬੋਮ 467] ਅਤੇ ਮੇਨ ਦਾ 'ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ', (6 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੈਰਾ 270) ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਹੈ;
ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੂਜੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਲਈ

ਵਰਤਮਾਨ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਆਮ ਪੁਰਸ਼ ਪੂਰਵਜ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਿੰਗੀ ਵੰਸ਼ਜ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਾਜ - ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ,
ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦਿਓ ਕਿ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6. ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈਇਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵੱਖਰੀ 'ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ' ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਖਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਮੰਡੀ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬਨਾਮ ਅਲਾਦੀ ਕੁਪੁਸਵਾਮੀ, (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ: "8.

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਛੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1)
ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਦੇ ਲਿੰਗੀ ਪੁਰਸ਼ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਜੋਂ; (2) ਇਹ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; (3) ਕਿ ਵੰਡ ਤੱਕ, ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਕੋਲ ਮਾਲਕੀ ਹੈ
ਬ੍ਰਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; (4) ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਆਮ ਹੈ; (5) ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ (6) ਕਿ

ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਜਿਸ ਨੂੰ 1937 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਸ਼ਰਤ
(1) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ
ਵਿਧਵਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
1937 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ
ਵੰਡ, ਉਹ ਸਹੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਆਮ ਹੈ,

ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਾਲੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਤਾਂ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ,
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹਨ. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ-
ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

ਈ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ. ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹੈ। 1937 ਦਾ ਐਕਟ।
ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ ਵੰਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਮਰਦ ਮੁੱਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਜੋਂ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਤਰੂਘਨ ਈਸਰ ਬਨਾਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ।
ਸਬੂਜਪਾਰੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 272. ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਭੰਗ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਸਤਰੂਘਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"7. ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਥੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਏਕਤਾ। ਪਰ ਵਿਧਵਾ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ

ਖਾਤਾ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਦਲ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣਾਓ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ: ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੇਰੂਮਲੂ ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵੰਮਾ। ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਵਾ

ਜਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਉਹ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਰ ਹੈ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ।

ਭਗਵਾਨ ਦਿਆਲ (ਹੁਣ ਤੱਕ) ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v.
ਦੇਵੀ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 287, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"47. ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਮੁੜ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ
ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧੀਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੇਜਰ, ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ
ਮੈਂਬਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮ ਗਿਆ। ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਮੈਂਬਰ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਸਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ
ਆਮ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ
ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ,
ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ੇ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਯੂਨਿਟ ਵਜੋਂ. ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭਤੀਜੇ ਇੱਕੋ ਸ਼ਾਖਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਸਿਰਫ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣੋ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕਲਿਆਣਜੀ ਵਿਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 36, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ
ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਕ ਸਕੂਲ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਾਕ 'ਤੇ "ਹਿੰਦੂ" ਸ਼ਬਦ ਚਿਪਕਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।
ਸਹਿਭਾਗੀ"- ਹੋਰ ਵੀ ਜੋ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਐਕਟ ਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਗੌਲੀ ਬੁੱਢਨਾ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ,
ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1523, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਰੀਰ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"6. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਵਜ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਹੁਤ ਸੰਕੀਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਸਰੀਰ: ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤੇ ਹਨ।ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸੁਰਜੀਤ ਲਾਲ ਛਾਬੜਾ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ, (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"13. ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਵਜ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ। ਧੀ, ਵਿਆਹ 'ਤੇ,
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕਜੁੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਨਮ, ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਪਿੰਦਾਸ਼ਿਪ ਦਾ ਬੰਧਨ:

"ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਸਪਿੰਡਾਸ਼ਿਪ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਸਪਿੰਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰ ਦਾ ਹੈ, (1908) 32 ਬੋਮ. 479.""
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਸ਼ਾਮ ਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1985) 2 ਐਸਸੀਸੀ 321 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਉਹ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

8. ਪਰ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਸਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਮਰਦ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ। ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ
ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਗੌਲੀ ਬੁੱਢਨਾ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1523 ਅਤੇ ਸੀਤਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ, (1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 544)। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਐਨ.ਵੀ. ਨਰਿੰਦਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਟੀ., (1969) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 748)। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਯਾਭਾਗਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜ਼ਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ। ਹਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਹੈ,
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ. ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦਯਾਭਾਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

10. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਿਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ
ਇਹ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਔਰਤ ਵਾਰਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਇਸ ਨਾਲ ਅਜੀਬ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ
ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੂੰ
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਸ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ
ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਏ
ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕੀ
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ
ਦਯਾਭਾਗਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜੋ
ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ

ਸੀ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਰਾਓ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੁੱਲ ਮਾਲਕੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 'ਸਮੁਦਾਵਿਕਾ'
ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਤਵਾ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੂਨਾ ਬਨਾਮ ਭੋਰ ਦੇ ਐਚਐਚ ਰਾਜਾ, (1967) (65) ਆਈਟੀਆਰ 634 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"..... ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ
ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਦਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ - (ਲਾਰਡ ਵੈਸਟਬਰੀ ਅਪਰੇਵੀਅਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾ ਸੁਭਾ ਅਯਾਨ, (1866 11 ਮੀਆ 75). ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਾਲੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਵੰਡ 'ਤੇ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ
ਕਿ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਮੁਦਾਵਿਕਾ ਸਵਾਤਵਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਲਕੀ। ਇਸ ਲਈ ਵੰਡ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲੇ ਹਨ....."
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

37. ਵੇਲੀਕਾਨੂ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਸਿੰਗਾਪੇਰੂਮਲ ਐਂਡ ਐਨਰ, (2005) 6 ਐਸਸੀਸੀ 622 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ
ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ. ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਪੁੱਤਰ ਜਨਮ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਾਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਚਾਹੇ ਉਹ ਜੱਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਚਾਹੇ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿੱਚ
ਮੁਲਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, 15 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ. (1982) ਪੰਨਾ 284 ਅਤੇ 285 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਸਾਰ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਧਾਰਨਾ, ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਣਵੰਡੀ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ। ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਾਲੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ। ਵੰਡ 'ਤੇ ਹੀ ਉਹ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ 'ਅਣਵੰਡੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤ' ਹੈ। ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੨੩੫ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਅਨੰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਟਾਮਾ ਨਾਚਿਆਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਾ
ਸ਼ਿਵਗੁੰਗਾ ਬਾਰੇ, (1863) 9 ਮੀਆ 543, 'ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰੇ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਕੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਆਰ. ਰਾਘਵਚਾਰੀਆ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਮਿਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, 8ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ. (1987) ਪੰਨਾ 230 'ਤੇ "ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(1) ਜਨਮ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ, (2) ਬਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, (3) ਵੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, (4) ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, (5) ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, (6) ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, (7) ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ (8) ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਲਈ."

"ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਹਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਖਰੀ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭੰਡਾਰ, ਆਖਰੀ ਬਚੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਕੁਸ਼ਟ ਰੋਗ ਦਾ ਕੇਸ। ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਘਟਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)" 38. ਰੋਹਿਤ ਚੌਹਾਨ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 419 ਵਿੱਚ, ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਨਹੀਂ
ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"11. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਓ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਰੀਰ ਹੈ
(ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ
ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚ ਅਣਵੰਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ
ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨ ਕੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ, ਇੱਕ ਪਲ
ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)"

39. ਥੰਮਾ ਵੈਂਕਟ ਸੁਬਰੰਮਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ ਐਲਆਰ ਵੀ ਥੰਮਾ ਰਤੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1987) 3 ਐਸਸੀਸੀ 294 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ,
ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ।

40. ਅਸਲ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ "ਅਣਵੰਡੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੱਤ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਿਵੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਟਾਮਾ ਨਾਚਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਰਾਜਾ ਮੁਟੂ ਵਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ

ਰਾਗਨਾਥ ਬੋਧਾ ਗੁਰੂ ਸਵਾਮੀ ਪੇਰੀਆ ਓਦਿਆ ਤਾਵੇਰ, (1863) 9
543.

ਸ਼ੰਕਰਾ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਮ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2011) 5 ਐਸਸੀਸੀ 607 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਮੂਹਿਕ ਮਾਲਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ. ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ-
ਮਾਲਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਛਾਣਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੰਕਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

85. ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਰਹੂਮ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਬੁਚਯਾਹ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ। ਸਾਡਾ ਸਿੱਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਏ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਪਿਲਾਈ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਐਲਏ), (1991) 4
ਐਸਸੀਸੀ 17 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 21,
ਪੈਰਾ 2)

“2. … ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ
ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ
ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਕਾਂਤਾ ਗੋਇਲ ਬਨਾਮ ਕਾਂਤਾ ਗੋਇਲ ਵਿੱਚ। ਬੀ.ਪੀ.
ਪਾਠਕ, (1977) 2 ਐਸਸੀਸੀ 814, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ
ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਸਰੀਚਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਸਰੀਚਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਗਨਨਾਥ, (1976)
4 ਐਸਸੀਸੀ 184, ਅਤੇ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ, (1989) 1 ਐਸਸੀਸੀ 444. ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ
ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ
ਜਾਇਦਾਦ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇਗੀ
ਤਬਦੀਲੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

41. ਭਗਵੰਤ ਪ੍ਰੀ ਸੁਲੱਖੇ ਬ੍ਰਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਗੋਪਾਲ ਸੁਲੱਖੇ ਵਿੱਚ, (1986) 1 ਐਸਸੀਸੀ 366, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ
ਅਸਲ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“14. … ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦਾ ਦਰਜਾ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

42. ਭਗਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। v. ਦੁਲਹਿਨ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਕੁਏਰ ਐਂਡ ਐਨੀਅਰ, ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 72, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਾਂਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ. ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ..... ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਲਈ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਾਂਝੇ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਛੋੜਾ ਸੀ
ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਕਜੁੱਟ ਰਹੇ। ਬੋਝ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ
ਉਸ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ...

<u>ਰੈਫ. ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ</u>

43. ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਹੈ,

ਅ

ਰਥਾਤ, ਅਪ੍ਰਤਿਬੰਧਦਿਆ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਅਰਥਾਤ ਸਪ੍ਰਤਿਬੰਧਦਿਆ। ਜਦੋਂ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਨਮਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਪਿਤਾ, ਦਾਦਾ ਜਾਂ ਪਰਦਾਦਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮਰਦ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਕੋਈ ਮਰਦ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਕਾਵਟ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ:
ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾ ਨੇ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਚਰਚਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ:

216. ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ। - ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ
ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਦਯਾ ਜਾਂ
ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ, ਅਤੇ ਸਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਦਯਾ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ।

(1) ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, [1] ਆਪਣੇ ਮਰਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਹੈ
ਮੁੱਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤਾ, ਅਤੇ ਪੜਪੋਤਾ.[2] ਉਸ ਦੇ ਮਰਦ ਮੁੱਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ
ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਮਰਦ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਆਖਰੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ, ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਜ
ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਆਖਰੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਭਰਾਵਾਂ, ਭਤੀਜਿਆਂ, ਚਾਚੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਵੀ। ਬਾਬੂ ਕਿਸ਼ਵਾ ਨੰਦਨ ਸਹਾਈ, (1937) 64 ਆਈਏ 250 : (1937) ਆਲ 655:
39 ਬੋਮ ਐਲਆਰ 979: 169 ਆਈਸੀ 1: ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 223; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸਰਵਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1995 ਐਮਪੀ 92 (ਪਿਤਾ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ)।

2 ਸਿਰਤਾਜੀ ਅਲਕੂ ਉਪਾਡੀਆ, (1937) 12 ਲੱਖ 237: 163 ਆਈਚ 935: ਏਅਰ 1936 ਓਰੀ 331.

ਵਿਰਾਸਤ। ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਪੇਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨੰਗਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ.[3]

(2) ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

44. ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਇਹ
ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
9.9.2005, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ।

1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ

45. ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(6. ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੰਡ- ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਕਲਾਸ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹਿੱਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ।

ਵਿਆਖਿਆ . - ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ

---

3 ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ, ਸੀ.ਆਈ., ਐਸ 1, ਵੀ 3.

ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਵੰਡ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ:

(6. ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੰਡ:-

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
(ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਕਿ-

ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ;

ਉਕਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਿ ਸੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ
ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ
ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਦਸੰਬਰ 2004 ਦਾ 20ਵਾਂ ਦਿਨ।

ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਹਿਭਾਗੀ
ਮਾਲਕੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਲਾਗੂ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਫ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ.

ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ
ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਾ ਕਿ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਡ ਹੋਵੇ
ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, -

ਧੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(ਅ) ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ

() ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਤ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਜਾਂ ਪੜਪੋਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਦਾਦਾ ਜਾਂ ਪਰਦਾਦਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਜਾਂ ਪੜਪੋਤੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਐਕਟ, 2005, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ-

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਜਾਂ ਪੜਪੋਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(ਅ) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਵਿਆਖਿਆ- ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਪੁੱਤਰ", ਪੋਤਾ" ਜਾਂ "ਪੜਪੋਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤਾ ਜਾਂ ਪੜਪੋਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ, ਏ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ 20 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ 16) ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵੰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ।

ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਜਾਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਕੋਡਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ
ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ
ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਰਦ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ
ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਦਯਾਭਾਗਾ ਸਕੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਰੂਮਾਕਕਟਯਮ, ਅਲਿਆਸੰਤਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਰੂਮਕਕਟਯਮ, ਅਲਿਆਸੰਤਾਨਾ ਅਤੇ
ਨੰਬੂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਐਕਟ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਵੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:
ਵਿਰਾਸ਼ੈਵ, ਲਿੰਗਾਇਤ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮੋ, ਪਰਾਰਥਨਾ ਜਾਂ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬੋਧੀ, ਜੈਨ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਹੈ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਈਸਾਈ, ਪਾਰਸੀ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੁਆਰਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰਦ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਰਦ ਹਮਰੁਤਬਾ ਵਾਂਗ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ। ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭੇਦਭਾਵ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਨਕਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਸ਼ੁਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੇਰਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ
ਕੇਰਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਖਾਤਮੇ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਕਟ, 1975

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ
ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਰਦ ਵਾਰਸ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੀ 174 ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
"ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰ: ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੁਧਾਰ".

ਇਹ ਬਿੱਲ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ;

16 ਦਸੰਬਰ, 2004।

ਧਾਰਾ ੬ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੬ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਪਵਾਦ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਕਲਾਸ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ
ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇੱਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡੇ ਜਾਣਗੇ
ਜਾਂ ਇੰਅਸਟੇਟ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 ਵੱਖ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਧੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ 1 ਵਾਰਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿੰਗਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਟੀਚਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਧੀ ਨਾਲ ਲਿੰਗ ਭੇਦਭਾਵ ਬਾਰੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਵਿਤਾ ਸੰਵੇਦੀ (ਮਿਸ) ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ. v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1996 (2) ਐਸਸੀਸੀ 380, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"6. ਇੱਕ ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ....

"ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ। ਇੱਕ ਧੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇੱਕ ਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

7. … ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ), ...ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ.....

… (ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ) ਅਣਉਚਿਤ, ਲਿੰਗ-ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। … ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।

ਧੀ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
20.12.2004.

ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ। ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਤਾਮਿਲ ਵਿੱਚ ਜੀ ਨਾਡੂ, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੋਧਾਂ
1956 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 30.7.1994 ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1994 ਦੇ ਕਰਨਾਟਕ ਐਕਟ 23 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

5.9.1985 ਤੋਂ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ 25.3.1989 ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 26.9.1994 ਤੋਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 29ਏ ਜੋੜ ਕੇ। ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ 1975 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਜਮਾਤ-1 ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਮਰਦ ਦੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜੋ ਕਲਾਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਸੀ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ

(ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇਖੋ)

ਕਲਾਸ 1 ਅਤੇ ਕਲਾਸ 2 ਦੇ ਵਾਰਸ

ਕਲਾਸ

ਪੁੱਤਰ, ਧੀ, ਵਿਧਵਾ; ਮਾਤਾ; ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਧੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਧੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੀ ਧੀ; ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਪੁੱਤਰ
ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦਾ; ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਧੀ; ਪ੍ਰੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ
ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; [ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤ ਧੀ ਦੀ ਧੀ, ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਧੀ, ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੀ ਧੀ।
ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਲਾਸ 1 ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ. ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ
ਵੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹਿੰਦੂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧੀ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੱਜਾ। ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਜਨਮ ਤੋਂ ਧੀ ਨੂੰ "ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ" ਅਤੇ "ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ" ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਜੋ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ. ਧਾਰਾ 6 (1) (ਬੀ) ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਜੇ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ"। ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ
ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 9.9.2005 ਤੋਂ, ਉਪਬੰਧ ◌ਾ◌ਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ.
ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜ ਕੇ ਬੱਚਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ, ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜੋ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਯੋਗ ਹੈ।
ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੈਟ੍ਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਜਾਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਜੋ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਪਿਛਲੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਨਰ, (1992 ਸਪ. (1) ਐਸਸੀਸੀ 191, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"35. ਮਿਸਟਰ ਸੱਚਰ ਠਾਕੁਰ ਗੋਕੁਲਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 231, ਗਰਿਕਾਪੱਟੀ ਵੀਰਾਇਆ ਬਨਾਮ ਐਨ ਸੁਬਈਆ ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 540, ਜੋਸ ਦਾ ਕੋਸਟਾ ਬਨਾਮ ਜੋਸ ਦਾ ਕੋਸਟਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਸਿਨਾਈ ਨਾਰਕੋਰਨਿਮ, (1976) 2 ਐਸਸੀਸੀ 917, ਗੋਵਿੰਦ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਆਈਟੀਓ, (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 906, ਹੈਨਸ਼ਾਲ ਬਨਾਮ. ਪੋਰਟਰ, (1923) 2 ਕੇਬੀਡੀ 193, ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਤੀਗਾ ਬੇਗਮ, ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 16, ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 23 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਿਸਟਰ ਸੁੱਚਰ, ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੋਧ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਐਕਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ

ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰੋ, ਅਰਥਾਤ, ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,

ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਲਈ ਫੋਰਮ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਵੀਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਘਟਨਾ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ. ਬਲੈਕ ਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ; ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਅਤੀਤ ਕੀ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਸੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਛਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ, ਜਾਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਹੇਠ ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਫਰਜ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਰੈਟ੍ਰੋਐਕਟਿਵ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।

ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ 44, ਪੈਰਾ ਜੀ 921 ਤੇ) ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ:

"921. 'ਪਿਛੋਕੜ' ਦਾ ਅਰਥ- ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਪਿਛੋਕੜ' ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ

ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਧਿਕਾਰ; ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੱਕ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ 23 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਸੋਧ ਐਕਟ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਚਾਹੇ ਉਹ ਜੱਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਡੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ", ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ
ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਗਾਨੀਆਂ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ,
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਟਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੀ ਕਰਨਗੀਆਂ
ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝੋ
ਜਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਅਤ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੋਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੀ. ਸੇਕਰ ਬਨਾਮ ਗੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 99 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹੀ
ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ:

30. ਨਾ ਤਾਂ 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 2005 ਦਾ ਐਕਟ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ।
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ
2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਚਰਿੱਤਰ, ਪਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

ਜੀ. ਸੇਕਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
9.9.2005. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 2005 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ ੨੩ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ
ਕਾਨੂੰਨ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 6 (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗੀ।
ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

61. ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (3) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ,
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਜੇ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ। ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ
ਪੁੱਤਰ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਜਾਂ ਬੇਟੇ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਦਲੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ. ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
9.9.2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 6 (3) (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ. ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 6 (4) ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧੀ, ਪੋਤੀ ਜਾਂ ਪੜਪੋਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 6 (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਇਹ 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਵੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ 'ਵੰਡ' ਬਾਰੇ।

ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਕਰਮੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ ੬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗੋਦ ਲੈਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ

ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਅਤੇ 6 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਿਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਪਾਰਸਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਪਾਰਸੀਨਰਥੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਰਾਸਤ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1) ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜੀਵਤ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧੀ ਸਫ਼ਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਧੀ ਕਰੇਗੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੇ

ਐਕਟ[ਸੋਧੋ] ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭਾਵ 9.9.2005 ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਬੱਚਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਵੰਡ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ. ਧਾਰਾ 6 (1) ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 9.9.2005 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਿਸਦੀ ਧੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਮੇਲਨ ਕਿਸੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

9.9.2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਰਾਸਤ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ.

ਰੇਫ਼: ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਾਸ 1 ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਲਾਸ-1 ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਹੋਂਦ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ੬ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਜਨਮ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੇ ਕਲਾਸ 1 ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਸ-1 ਵਾਰਸ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਰਦ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ
ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ। ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵੰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ
ਵੰਡ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਉਸ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਕਲਾਸਿਕ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਿੰਦੂ
ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਧੀ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ। ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ. ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਪੀਰੀਅਡ।

ਕੋਪਾਰਸੀਨਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਇਹ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਣਸੋਧੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ। ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਧੀਆਂ ਹਨ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ।

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ
ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ,
ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਧੀ ਆਵੇਗੀ
ਸਫਲ ਹੋਵੋ। ਅਸੀਂ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਦਾ ਤੱਥ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਲਾਸ ਵਾਰਸ ਦੀ ਕੋਈ ਔਰਤ ਬਚਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵੰਡ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਅਣਸੋਧੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਝੀ ਹੋਈ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਗੁਜ਼ਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਸਲ ਵੰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਬਦਲੋ। ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਸੀ। ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟੀਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ
ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 6 (3) ਦੁਆਰਾ 9.9.2005 ਤੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀਰੇਸ਼ਵਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। v. ਸ਼ਿਬ ਚੰਦਰ ਰਾਏ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਰਦ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮਰੇਂਦਰ ਮਾਨ ਸਿੰਘ, ਭ੍ਰਮਰਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਸੁਪਰਾ) ਮਰਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਰਿਵਾਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਾਂ
ਗੋਦ ਲੈਣਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਧੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ ੬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

71. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮ ਦੀ ਘਟਨਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ
ਸੂਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਵੰਡ ਜਾਂ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ
20.12.2004. ਇੱਕ ਧੀ 9.9.2005 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ
ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਪਰੋਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ
ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ 6 (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਧੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਡੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਧੀ ਨਾਲ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 9.9.2005 ਤੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰਨਾ
ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਦਾ ਆਕਾਰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਵੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਧਾਰਾ 8 ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪਤਨੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧੀ, ਨੂੰ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਨੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ। ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਧੀਆਂ ਨੇ 1992 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, 2007 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ

ਲੰ

ਬਿਤ ਪਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੰਡ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਣਸੋਧੇ ਪਰਵੀਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

17. ਸੋਧ ਦਾ ਪਾਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ" ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ "ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ
ਐਕਟ, 2005". ਧਾਰਾ 6 (3) ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ,
ਸੋਧ ਦੇ ਪਾਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। [ਸ਼ਿਆਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ
ਕੁਮਾਰ, (2001) 8 ਐਸਸੀਸੀ 24, ਪੈਰਾ 22 ਤੋਂ 27] ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ
ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵੰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਣਸੋਧਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੋਧ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ। 20-12-2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਿ ਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇਸ ਹੱਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ

ਸਹਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜੋ ਉਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ 20-12-2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਵੰਡ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ, ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਵੀ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਧੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ 9-9-2005 ਤੱਕ, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ।
ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ 20-12-2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਵੰਡਾਂ ਸਮੇਤ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

27.2. ਗੁਰੂਪਦ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਬਾਈ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ (1978) 3 ਐਸਸੀਸੀ 383, ਸ਼ਿਆਮਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਮੰਜੂ ਸ਼ੁਕਲਾ (1994) 6 ਐਸਸੀਸੀ 342 ਅਤੇ ਅਨਾਰ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 656 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ
1 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 6 (2005 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ)
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਕਲਪਨਾ। ਸ਼ਿਆਮਾ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਅਨਾਰ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ।

27.3. ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਸਤੀਸ਼ ਗਨੋਰਕਰ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੇਸ਼ਾਓਰਾਓ ਗਨੋਰਕਰ, ਏਆਈਆਰ 2012 ਬੀਓਐਮ। 101, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
2005 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਅਦ, ਪਰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ [ਏਆਈਆਰ 214 ਬੀਓਐਮ] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
151]. ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫੁਲਾਵਤੀ ਕਿ
ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ 9.9.2005 ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਾ ਧੀਆਂ ਨੂੰ
ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ
ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਵਗਾਮੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਨਮ ਸਹਿਭਾਗੀ
ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਇਹ ਵਧਦਾ ਹੈ. ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਗਠਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਦਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਜੀਵਤ ਸਹਿਕਾਰੀ" ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ
ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਵੀ. ਫੁਲਾਵਤੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ 9.9.2005 ਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.
ਬਦਲੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ'
ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਨਮ ਤੋਂ। ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ 9.9.2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1 (ਬੀ)
ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 6
(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਬੰਧ
ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ 9.9.2005 ਨੂੰ
ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਧੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਮਝੀ ਗਈ ਵੰਡ ਦੇ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ।
ਮੰਗਮਲ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਬੀ. ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। (ਸੁਪਰਾ), ਅਦਾਲਤ
ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸੋਧ)
ਐਕਟ, 1989 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜੋ 25.3.1989 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 29-ਏ
ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਧਾਰਾ ੨੯ ਏ ਨੂੰ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ
29ਏ ਨੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ
ਧਾਰਾ 29ਏ (v) ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ, 1989 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ
ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਗਮਲ ਦਾ ਵਿਆਹ 1981 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਦਾ ਵਿਆਹ 1984 ਵਿੱਚ ਜਾਂ
1989 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29-ਏ (v) ਦੇ ਕਾਰਨ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ।

ਫੁਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਦੰਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
5. ਫੁਲਾਵਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਮਿਸਾਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 9.9.2005 ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਤ ਧੀਆਂ" ਹੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੰਗਮਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ:

15. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1989 ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ। ਫੁਲਾਵਤੀ, (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 36, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ
ਅਦਾਲਤ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੋਈ (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 49)

"23. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜੀਵਤ ਧੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
9-9-2005 ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਔਰਤਾਂ, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕਦੋਂ ਵੀ ਹੋਣ
ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

16. ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ
ਦਾਨੁਮਾ ਬਨਾਮ ਡਾਨੁਮਾ ਵੀ. ਅੰਮਰੂ, (2018) 3 ਐਸਸੀਸੀ 343, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ
ਬੇਟੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ 2001 'ਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2005 'ਚ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਦੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 2005 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼, (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 36, ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਰਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ
ਜਾਇਦਾਦ। ਜਲਦੀ ਹੀ, ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਸ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸਨ

1989 ਦੀ ਏ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ. ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਿਤ ਦੀ ਜਿਉਂਦੀ ਧੀ ਦਾ ਸਵਾਲ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ 1989 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਫੁਲਾਵਤੀ, ਲੇਟ ਗਈ
ਕਿ ਕੇਵਲ ਜਿਉਂਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਾ ਧੀਆਂ ਹੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ
1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਦਾਨਮ੍ਮਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਅਨਾਰ ਡੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ
ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ੬ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੁਲਵਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਬਦਰੀਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ੰਕਰ ਭੰਡਾਰੀ ਬਨਾਮ ਓਮਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ੰਕਰ ਭੰਡਾਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਏਆਈਆਰ 2014 ਬੀਓਐਮ। 151. ਦੰਮਾ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

23. ਧਾਰਾ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ
ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੁਣ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਧੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਗ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਰਹੇ ਹਨ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦਾ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਦੀ ਵੰਡ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪੜਾਅ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ. ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਗਦੇ ਹਨ (ਹੁਣ ਧੀਆਂ ਸਮੇਤ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ)
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਧੀ ਵੀ ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ,
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਾਲ ੨੦੦੭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਰੰਦੁਰੀ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ ਬਨਾਮ ਚਕਿਰੀ ਯਾਨਾਦੀ (2011) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ
ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 788, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ੬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਵੰਡ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
੨੦੦੫ ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂਲਿੰਗੱਪਾ ਸਾਵਦੀ ਉਕਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ
ਜਾਇਦਾਦ। ਸ਼ਾਡ਼ੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਕਤ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹਿੱਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਸਾਵਦੀ
ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ, ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਧਵਾ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ 1/5 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1) ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1) ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ 1/5 ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਵੰਡ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰਥਾਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2, ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1)। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 1/25 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਾਨਮਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂਲਿੰਗੱਪਾ,
ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2001 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦੀ ਧੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਧੀਆਂ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਪੈਰਾ 23 ਅਤੇ 25 ਤੋਂ 27 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਫੁਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ v. ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜੀਵਤ ਧੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੁਲਵਤੀ ਅਤੇ ਦਾਨਮਾ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇੱਕ ਜਿਉਂਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਧੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਕੇ।

<u>ਰੈਫ. ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>

ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਬੇਟੀ ਹੁਣ 9.9.2005 ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਤੇ 6 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਪਾਸ਼ੂ ਹਨ। ਵੰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਤਨੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਅਸੀਂ ਹਰਦੇਵ ਰਾਏ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ v. ਸਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2008) 7 46 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਰੇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

(22. ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ "ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ" ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ-ਆਮ" ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਸਬੀਆਈ (1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 33 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

23. ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿਣ ਲਈ, ਬਨਾਰਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਹੈ
ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨਿਰੀਖਣ ਪਰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ
ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤਮ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

82. ਮਾਨ ਸਿੰਘ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਾਲਾ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਜ਼, ਏਆਈਆਰ 2011 ਐਸਸੀ 1542 ਵਿੱਚ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਕਦੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਵਿਘਨ ਪਾਏਗੀ

ਸਹਿਭਾਗੀ। ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ. ਮਾਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਏ
ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"12. … ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ
ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਅਪੋਵੀਅਰ ਉਰਫ ਸੀਤਾਰਮੀਅਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾ ਸੁਬਾ ਅਯਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1866) 11 ਐਮਆਈਏ 75 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਵੈਸਟਬਰੀ ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ (ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ) ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਧਾਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ
ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਣਵੰਡਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋੜ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਿ ਉਸਦਾ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ, ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

15. ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾ, ਭਾਗ (17ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ)
ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਖੁਦ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਹ (ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ (ਪੰਨਾ 506 'ਤੇ ਧਾਰਾ 315)।

83. ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਸਦਾਸ਼ਿਵ, ਏਆਈਆਰ 1916 ਪੀਸੀ 104, ਕੰਵਲ ਨੈਨ ਵੀ.
ਪ੍ਰਭੂਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1917 ਪੀਸੀ 39 ਅਤੇ ਰਾਮਲਿੰਗਾ ਵੀ. ਨਾਰਾਇਣ, ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 201, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਫ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਹੈ
ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ.

84. ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, (1910) ਵਿੱਚ 37 ਆਈਏ 161 ਅਤੇ ਪਲਾਨੀ
ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਅੰਮਲ ਵੀ. ਮੁਥੁਵੈਂਕਟਚਲ, ਏਆਈਆਰ 1925 ਪੀਸੀ 49, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਦਾ।

85. ਜੋਆਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰਜੋਟ ਕੁਏਰ, ਏਆਈਆਰ 1938 ਪੈਟ 278 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਭਾਵ, ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ.

86. ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਬਨਾਮ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਵਿੱਚ। ਮੁਥੁਕਰੁੱਪਨ, ਏਆਈਆਰ 1938 ਮੈਡ 849, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਵੀ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ
ਵੱਖਰਾ।

87. ਮੁਕੰਦ ਵਿੱਚ ਧਰਮਨ ਭੈਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦਮਜੀ
ਏ.ਆਈ.ਆਰ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਪੀਸੀ 224, ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ
ਦੇਖਿਆ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ. ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ।

ਦੂਜਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

88. ਪਲਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰੁਲ (ਸੁਪਰਾ), ਰਾਮਬਾਦਰਾ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ, ਏਆਈਆਰ 1931 ਮੈਡ 404 ਅਤੇ ਰੰਗਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਪੁਨਾਊ ਰਾਜਵਾ, ਏਆਈਆਰ 1956 ਨਾਗ 261, ਇਹ
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਸਿਰਫ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਵੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

89. ਪੁਰਨਾਨਾਚੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰਨਾਨਾਚੀ ਵਿੱਚ। ਗੋਪਾਲਸਾਮੀ, ਏਆਈਆਰ 1936 ਪੀਸੀ 281, ਸਿਰਫ
ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਰਹਿਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਈ.ਟੀ. ਅਫਸਰ, ਕਾਲੀਕਟ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਕੇ. ਸ਼ਾਰਦਾ ਥੰਪਾਟੀ, ਏਆਈਆਰ 1991 ਐਸਸੀ 2035 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਵੰਡ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਇੱ

ਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ।

ਐਸ. ਸਾਈ ਰੈਂਡੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਨਾਰਾਇਣ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। (1991) 3 ਐਸਸੀਸੀ 647, ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਅਜੇ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ
ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ, ਵੰਡ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਸ਼ੇਅਰ ਖੁਦ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਕੋਈ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ. ਦਾ ਸੰਕਲਪ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੰਡ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਸਿਰਫ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਧਾਰਾ ੨੯ ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ
ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ। ਐਸ ਸਾਈ ਰੈਡੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"7. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 29-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ () ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਬਣਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ
ਆਦਿ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ (v) ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ () ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹੀ ਧੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ
ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਵੰਡ
ਇਹ 5 ਸਤੰਬਰ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ

ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੰਡ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਵੰਡ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ।
ਜੁਦੋਂ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਅਤੇ
ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ,

ਵੰਡ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ. ਕਿਉਂਕਿ, ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ () ਬੁਣ ਗਈ
ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ੨ ਤੋਂ ੫ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਦਿੱਤੇ, ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਪਰਵੈਨਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਵਾਂਗ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ। ਵੰਡ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਬਦਲਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਕੋਈ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਧੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿਣਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਿਰਪੱਖ ਲਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਨਕਲੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬਸਤੀਆਂ, ਵੰਡ ਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

8. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਅੰ

ਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 29-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਧੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਨਾਮ ਨੰਜੇ ਗੌੜਾ, ਏਆਈਆਰ 2011 ਐਸਸੀ 2077 ਵਿੱਚ, ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ
ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ੀ ਡਿਕਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ੬ ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ
ਰਾਏ:

“11. … ਆਰ. ਗੁਰੂਬਾਸਾਵੀਆ ਬਨਾਮ ਰੁਮਾਲੇ ਕਰੀਬਾਸਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਏਆਈਆਰ 1955 ਮੈਸੂਰ 6, ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਰਾਜਾਰਾਮ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਬਾਈ ਰਾਜਾਰਾਮ ਤਿਵਾੜੀ, ਏਆਈਆਰ 1957 ਬੰਬੇ 59 ਅਤੇ ਜਦੂਨਾਥ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮਲਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1940 ਪੀਸੀ 11,
ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ
ਦ੍ਰਿਸ਼.”

"14. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜੇ
ਜੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਚੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਾਰਵਾਈ, ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ..."
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ; ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਪ੍ਰੇਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"20. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ,
ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਅਤੇ ੧੫ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਫੂਲਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲ, (ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1470) (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਐਸ ਸਾਈ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ
ਰੈਂਡੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਨਾਰਾਇਣ ਰੈਂਡੀ, (1991 ਏਆਈਆਰ ਐਸਸੀਡਬਲਯੂ 488) (ਸੁਪਰਾ)
ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1994 ਦੇ ਕਰਨਾਟਕ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ 6ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਮੁੱਢਲੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਧੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਰੰਦੁਰੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਵਿੱਚ। v. ਚਕੀਰੀ ਯਾਨਾਦੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
2005 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 20 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਐਸ ਸਾਈ ਰੈਂਡੀ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ
ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"16. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਵੰਡ

ਇੱ

ਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਢੰਗ ਹਨ (ਇੱਕ) ਵੰਡ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ (ਦੋ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੰਡ 20-12-2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਵੰਡ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਅ ਜੋ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ ਮਿਤੀ 19-3-1999, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 27-9-2003 ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

17. ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਕਿਹੜੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ। ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਹੁਕਮ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ. ਜੇ ਅੰਤਰ-ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੀਤ ਗਏ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਹਾਲਾਤ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਫੂਲਚੰਦ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। v. ਗੋਪਾਲ ਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1470, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। … ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; … ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। … ਇਸ ਦੇ ਲਈ

ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ। ... ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬਚੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ
ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਲਈ....."

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਫੂਲਚੰਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, (ਏਆਈਆਰ 1967; 1967)
ਐਸਸੀ 1470) ਅਤੇ ਐਸ ਸਾਈ ਰੈਂਡੀ, (1991 ਏਆਈਆਰ ਐਸਸੀਡਬਲਯੂ 488)। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:

""

20. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਦਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ
ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ। ਫੂਲਚੰਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ
ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਟ
ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੋਧ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ।

21. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ
ਕੋਡ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਜਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਜੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ।

22. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ◌ਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਧੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੁਭ ਕਰਨ ਬੁਬਨਾ ਉਰਫ ਸ਼ੁਭ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬੁਬਨਾ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਸਰਨ ਬੁਬਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2009) 9 ਐਸਸੀਸੀ 689 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ:

"ਮੁੱਦਾ
"ਵੰਡ" ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਨ ਹੈ,
ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ/ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਟਾਂ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ। ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ" "ਵੰਡ" ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੈ. ਸ਼ੇਅਰ (ਆਂ) ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ/ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਂਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਰ ਭਰਾ ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ
ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ

ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ। ਪਰ ਜੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਭਰਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੱਖ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਸਾਂਝੇ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

***

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰਦੇ ਹਨ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਬਾਰੇ:

18.3. ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਵੰਡ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ, ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ (ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ).
ਸੀਮਾ ਐਕਟ)। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ, ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸੂਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ
ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 94. ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਗੁਇਨ ਐਂਡ ਓਰਜ਼ ਵਿੱਚ। ਨਿਰੰਜਨ ਮੋਦਕ, (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 270, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ
ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"9. ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁਨਸ਼ੀ,

ਏ.

ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸਸੀ 553 ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਗੋਧੂ, (1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 653. ਅਸੀਂ ਦਯਾਵਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਜੀਤ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1423 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ
ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, (1974) 2 ਐਸਸੀਸੀ 363 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ
ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਨਾਮਾ ਚਾਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟਨਾਮਾ ਚਾਰਿਆਰ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਮਲ, ਆਈਐਲਆਰ (1902) 26 ਮੈਡ 91 (ਐਫਬੀ) ਭਾਸ਼ਿਆਮ ਅਯੰਗਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ
ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ
ਸੂਟ। ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ, (1974) 2 ਐਸਸੀਸੀ 363 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ੁਕੁਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 5 ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸੀਨ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਲਈ
ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਭਿਜੀਤ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ।
ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸਸੀ 2957, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"20. ਹੁਣ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰੇ। (ਦੇਖੋ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ: ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, 7ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੰਨਾ 406)। ਜੇ, ਜੁਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ
ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਹੈ
ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਗੁਰੂਪਦ ਖੰਡੱਪਾ ਮਗਦੂਮ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਇਆ

ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਹਿਲ੍ਹਾ ਕ੍ਰਦੁਮ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"13. ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਕੱਲੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ, ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਜੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਟੱਲ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ. ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੜਾਅ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ. ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ
ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਹਕੀਕਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ
ਕਿ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਕਿ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ
ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਸਭ ਕੁਝ ਸਥਿਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਵੰਡ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਤੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ.

ਅਨਾਰ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। 5. ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਓਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਗੁਰੂਪਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਉਸਦੀ ਅਣਵੰਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ
ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"8. ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਨਾ 253 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ
ਬਾਹਰ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ। ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਕਲਾਸ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਉਹ ਵਰਗ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਣਵੰਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਮੌਤ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਮੰਨ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੁਹਿਭਾਗੀ ਜੋ, ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਹ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਣਵੰਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਅਨਾਰ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜਾਂ ਐਚਯੂਐਫ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਵਿਘਨ
ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੁਤਰੰਗਾਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ. ਰੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1018, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

"(4) ਹੁਣ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਏ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਐਲਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ.
ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਘਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ
ਵਿਸ਼ਵਨੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

" "

[ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ (
ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ) ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਵ ਹੈ
ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ (ਜਾਂ ਇੱਛਾ) ਦੁਆਰਾ
ਪੁੱਤਰ, ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ]"

ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਲਾਸਾ, ਪਲਾਸੀਟਮ 28 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

—सकुनवयअनेन ज्ञायते परिभावां विना संकल्पमात्रेणापि विभाग सिद्धि ।
यथा पुत्रिकाकरणमेपत्य परिभा—ब्बपतबयां विना संकल्पमात्रात्सिध्यति इति।।

[ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਣ (ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ) ਦੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ (ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ) ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਧੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਬਿਨਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ।]

ਮਿੱਤਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦਾ ਵਿਰਾਮਿਤਰੋਦਿਆ (ਪੰਨਾ 11. 23) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ:

—सकुनवयअत्रचपुत्रेच्छयायो जीवद्विभागः1एकेच्छयापि

(ਇੱਥੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲਭवत्यवि—ंचवेयो—ब्बपतबयात—ेपत्य ।—तकुनवय ंड ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ (ਸਹਿਭਾਗੀ) ਦੀ ਇੱਛਾ (ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ) ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ)।
ਨੀਲਕਾਂਤਭੱਟ ਦੀ ਵਿਆਵਹਾਰ ਮਯੂਖਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

—सकुनवयद्रव्यसामान्याधावेपि त्व—न्हतंअमयोंहं विभक्त इति व्यवस्यामात्रेणापि भवत्येव विभागः
बुद्विवि—ंचवेयो—ब्बपतबयामात्रमेव हि विभागः।। तस्यैवामिव्यजिकेयं व्यवस्था।।—तकुनवय

(ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀ (ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮੈਂ ਹਾਂ

ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਛੋੜਾ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਅਵਸਥਾ) ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ (ਜਾਂ ਅਵਸਥਾ) ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। (ਸੀ. V, ਸ. -)।

"ਬੁੱਧੀਵਿਸੇਸ਼ਾ" (ਮਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਅਵਸਥਾ) 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਹੈ
ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਅਭਿਵਿਯੰਜੀਕਾ" ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਨਾਰਾਇਣ, (1913) ਆਈਐਲਆਰ 35 ਸਾਰੇ 80 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ:

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ... ਸੂਰਜ ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ
ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।

ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ - ਗਿਰਜਾ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਧੁੰਡੀਰਾਜ, ਆਈਐਲਆਰ 42 ਕੈਲ 1031 ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੁਤਬੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਛੋੜਾ ਜੋ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿੱਜੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ
ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਯੋਗ ਹੈ; ਨਾ ਤਾਂ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਨ ਜਾਂ

ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ."

ਸਈਦ ਕਾਸਮ ਬਨਾਮ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਆਈਐਲਆਰ 50 ਕੈਲ 84, ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਗੁਫਾ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਨਮ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ
ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ। ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ
ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਵੱਖ ਹੋਣਾ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ
ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ
ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ
352, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਕਲਪਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇ ਇਹ ਮੈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ।

ਜਦੋਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਣਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੀ ਗਈ ਵੰਡ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ। ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸੰਕਲਪ
ਵੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਵੰਡ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵੰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਵੰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪੂਰੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ
ਇਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਹੈ
ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਹ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. v. ਸ਼ਨਮੁਗਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂ ਅਖਰੋਟ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1954) ਐਸਸੀਆਰ 53; ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਵਸਥਾ
ਸੀ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 661; ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ
ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ, (1987) 167 ਆਈਟੀਆਰ 230. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੰਚੇਰੀ ਪੁਥੁਸਰੀ ਅਹਿਮਦ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"8. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਲਪਨਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ. ਪਰ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਲਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। "

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਣਸੋਧੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਨੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ।

ਗਿਆਰਸੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਧਨਸੁਖ ਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1055 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਏ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੰਡ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ
ਵੰਡ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਿਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਰੀ ਚੰਦ ਰੋਚ ਬਨਾਮ ਹੇਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2010) 14 ਐਸਸੀਸੀ 294 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਣਵੰਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀ, ਵਿਆਜ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ
ਅਣਵੰਡੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਣਵੰਡੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਣਵੰਡੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ.

ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਸਵਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
v. ਫੂਲਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਦਾਨਮਾ (ਸੁਪਰਾ)। ਜੇ ਕੋਈ ਧੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਹੋਵੇ
ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ।

<u>ਸੈਕਸ਼ਨ 6(5) ਵਿੱਚ</u>

ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 'ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ
ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਚ

20.12.2004 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ,
ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ
ਸਮਕਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ। ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ।
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਲਈ ਨੋਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ:

"ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੈਰਾ ਰਾਹੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਵਿਆਖਿਆ[ਸੋਧੋ] ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਜੇ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।

108. ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਇਕੋ ਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

109. 'ਵੰਡ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 29.7.2005 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੈਬਨਿਟ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠ ਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"5.2 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕਰਨਾਟਕ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ
ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਖਾਤਮਾ) ਐਕਟ, 1975 ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਣਗਿਣਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਵੰਡਾਂ ਜੋ ਹੋਈਆਂ ਹਨ

ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੋਰਸ ਏ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਦਿਲ ਦੀ ਜਲਣ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਹਿੰਦੂ ਆਬਾਦੀ ਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ
20 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2004 ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 6 (5) ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2004 ਦੇ ਮੂਲ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

(5) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2004 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਵੈਂਕਟਰਮਣੀ, ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ. 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸੁਭਾਅ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ
ਕਿਸੇ ਵੰਡ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਈ ਹੱਕਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਵੰਡ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ
ਮਾਲੀਆ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ[ਸੋਧੋ] ਵੰਡ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਰਾਧਾਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ,
ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਸੈਕਸ਼ਨ 6. ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ
ਸ਼ਸ਼ਿਕਾ ਬਾਈ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਵੀਐਸ ਰਾਓ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਇੱਕ ਵੰਡ, ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ:

"ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ

35. ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ 'ਵੰਡ' ਦੇ ਸੰਕਲਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਸਕੱਤਰ (ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਭਾਗ) ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿੱਲ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣਾ।

36. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ:

"…. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ

37. ਕਮੇਟੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਵੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵੰਡ, ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਚਿਤ ਸਬੂਤ ਸਹਾਇਤਾ ਦੁਆਰਾ.
ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਰਾਓ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਸ

ਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਬੱਚਤ ਅਸਲ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਪੋਟਾਰਾਜੂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ
ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 1956 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 2005 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਗਾ ਐਸ ਦੇਸਾਈ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਮੈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੀਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧੀਆਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣਗੀਆਂ.

ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਲੋੜੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ
ਵੰਡ ਦਾ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਮੋਰੰਡਮ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਮੋਰੰਡਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਲੇ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ (1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 119 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"10. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ
ਇੱਕ ਠੋਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

(1) <u>ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ;</u>
ਉਕਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ;

<u>ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੌਖਿਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;</u>

(4) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਸਤੇ
ਲੋੜੀਂਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਖੁਦ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(5) ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਧਿਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਿਛਲਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਧਿਰ
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ;

(6) ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ, ਵਰਤਮਾਨ ਜਾਂ ਸੰਭਵ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਇਹ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

15. ਟੇਕ ਬਹਾਦੁਰ ਭੁਜਿਲ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀ ਸਿੰਘ ਭੁਜਿਲ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 292, 295 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਹੀ ਪਵੇਗੀ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਘਟਦੀਆਂ ਹਨ

ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਪਦ ਗਜਾਨਨ ਸੁਬੰਕਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਦੱਤਾਰਾਮ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਸੁਬਨਕਰ, (1974) 2 ਐਸਸੀਸੀ 156, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

11. ਫਿਰ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ?
ਕੀ ਮਹਾਦੇਵ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ? ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਨੀਮੇਟਿਡ ਹੈ
ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਮਾਨਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ
ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜੁੜਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

18. ਅਸੀਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਬੇਲੋੜੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ: () ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਵੇ
ਜਦੋਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ; () ਫਿਰ ਵੀ,
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦਾ ਤੱਥ ਮਿਟ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ; () ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਵਿਵੇਸ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ; (v)
ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੋੜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ: (v) ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਛੋੜਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਬਨਾਰਸ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ; (v) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਆਪਣੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਇੱਛਾ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣ, ਗੋਦ ਲਏ ਗਏ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ
ਬੇਟਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਚਿੰਤਮਣੀ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਮਣੀ ਵਿੱਚ। ਨੰਦਗੋਪਾਲ ਗੌਂਡਰ, (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 163, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ
ਵੰਡ ਦਾ।

ਰੁਖਮਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 335 ਅਤੇ ਮੁਦੀਗੌੜਾ ਗੌਡੱਪਾ ਸੰਖ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰੇਵਗੌੜਾ ਸੰਖ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੇ ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1969 ਐਸਸੀ 1076 ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਬਾਰੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
ਇਹ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਜਾਂ ਨਾਮਾਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਖਤ ਹੈ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧੀ ਤੋਂ ਵੰਚਨਾ।

ਕਲਵਾ ਦੇਵਦੱਤਮ ਬਨਾਮ ਕਲਵਾ ਦੇਵਦੱਤਮ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 880, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਸੈਂਸਰ ਹੈ
ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ
ਵਿਛੋੜਾ। ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਕਈ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਭਾ

ਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਿੱਤਾ, ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵੰਡ, ਜ਼ਮੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਆਪਸੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨੀ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1925 ਪੀਸੀ 132, ਅਤੇ ਦਿਗੰਬਰ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਦਿਗੰਬਰ ਪਾਟਿਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਵਰਾਮ, ਏਆਈਆਰ 1995 ਐਸਸੀ 1728.

ਇੱਕ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੈਰ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ. ਸੰਯੁਕਤ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੀ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵੰਡ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪਲਾਨੀ, ਅੰਮਲ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਗਿਰੀਜਨੰਦਿਨੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਬਿਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1124. ਪਲਾਨੀ ਅੰਮਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“..... ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਂਝੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ
ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੈ
ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ,
ਆਪਣੇ ਆਪ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਬਚਿਆ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ। ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਸਾਂਝੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਮਿਲਣਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1924 ਪੀਸੀ 126 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਦੋ ਸਹਿਭਾਗੀ ਭਰਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਂਝਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

125. ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਗਲਤੀ, ਆਦਿ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਉਚਿਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਯੰਤਰ। 20.12.2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਧੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖੇ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (5) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰੰਗ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹਨ
ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖਰਾ ਕਿੱਤਾ
ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਰ ਸਮਕਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਚਾਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਹੈ
ਅਸਲ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣ
ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੌਖਿਕ ਆਈਪੀਐਸਈ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸੋਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣ, ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤ ਠੋਸ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ
ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੀ ਬੇਨਤੀ,

ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੰਡ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਲਿੰਗਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ
ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ
ਐਕਟ। ਵੰਡ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੱਕਾਰ ਦੀ ਖਾਤਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਖਾਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵੰਡ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪਰ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਵੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ. ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੋਵੇ
ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਵੰਡ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਖਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ. ਫਾਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ
ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਧੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਵੰਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ
ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸਬੂਤ 'ਤੇ
ਸਿਰਫ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਧਾਰਾ 6 (5) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

() ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ 09.09.2005 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 6 (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਬੱਚਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਹੈ ਇਹ 20 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਸਹਿਭਾਗੀ 09.09.2005 ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।

(v) ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਲਾਸ -1 ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
1956 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦਾ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ। ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ੬ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ
ਸਹਿਭਾਗੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(v) 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(5) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵੰਡ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਢੰਗ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ
ਅਦਾਲਤ ਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸਿਰਫ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ/ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਹਨ
ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲਝਣ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ
ਫੈਸਲੇ। ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਫੁਲਾਵਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ

ਮੰਗਮਲ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਬੀ. ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਦਾਨਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਏ @ ਸੁਮਨ ਸੁਰਪੁਰ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ। v. ਅਮਰ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

